

استدلال منطقی؛ کلید گنج ریاضی

که منطق و نقش آن مشخص می‌شود. بنابراین کار منطق این است که تفکر ما را در مسیری منظم و قانونی، کنترل شده و صحیح قرار می‌دهد؛ مسیری که در آن در زمان کوتاه‌تری به نتیجه و نقطهٔ پایان می‌رسیم. در اصل، علم منطق علم صحیح اندیشیدن برای درست نتیجه گرفتن است. خب، در این منطقی فکر کردن به ابزار دیگری هم نیاز داریم که اهمیت آن هم تراز با منطق است و آن «استدلال» است. استدلال یعنی به کار گرفتن اصول و قضایایی از معلومات قبلي مان، برای رسیدن به معلومات تازه و جدید و کشفیات نو. استدلال مشخص کردن مجھول‌تی است که قبل از فرایند استدلال مجھول بوده‌اند و با استدلال معلوم می‌شوند. به کار گرفتن همزمان منطق و استدلال برای حل یک مسئلهٔ ریاضی و غیر ریاضی، به تفکری به نام «تفکر استدلال منطقی» می‌انجامد. تفکر استدلال منطقی تفکری است که نتیجه‌گیری در آن بر اساس اصول منطقی حاصل از اندیشیدن عقلانی و صحیح به دست می‌آید. ما معمولاً در دوران متوجه اول و متوجه دوم از دو نوع استدلال منطقی برای اثبات قضیه‌ها استفاده می‌کنیم: استدلال‌های استقرایی و استدلال‌های استنتاجی؛ همان‌دو استدلالی که آقای رسولی بر آن‌ها تأکید می‌کرد و همیشه در اثبات‌هایی از آن‌ها استفاده می‌کرد. استدلال‌های استقرایی استدلال‌هایی هستند که در آن‌ها از جزء به کل می‌رسیم و با مشاهدهٔ چندین مورد جزئی، به حکمی کلی دست می‌یابیم. به بیانی دیگر، استدلال استقرایی بررسی نتایج، پدیده‌ها، نظرات، مشاهدات، و کنار هم گذاشتن آن‌ها به منظور رسیدن به یک نتیجه‌گیری کلی است. البته استدلال استقرایی، استدلال زیاد محکمی نیست و با چنین استدلالی نمی‌توان همواره از درستی نتیجه گرفته شده مطمئن بود. و اما استدلال استنتاجی استدلالی است که با استفاده از قضیه‌های کلی که قبلاً از درستی آن‌ها یقین حاصل کرده‌ایم و ثابت شده‌اند، به نتایجی دیگری دست پیدا می‌کنیم. در واقع، قضایای جدیدی را با استفاده از قضیه‌های قبلی استخراج و اثبات می‌کنیم. بیاییم تصمیم بگیریم در زندگی و ریاضی و هر علم دیگری، اساس کارمان را بر منطقی فکر کردن و استدلال‌های منطقی بگذاریم. آرزوی سلامتی برایتان داریم، پیشاپیش عیدتان مبارک.

حسین نامی ساعی

خارجی همیشه برابر است با مجموع دو زاویهٔ داخلی غیر مجاورش؟؛ البته آقای رسولی تأکید کرد که این روش، روش خیلی مطمئنی نیست و توصیه کرد از این روش کمتر استفاده کنید. منش و روش آقای رسولی این بود که هر وقت قرار بود قضیه‌ای را اثبات کنیم، بسیار سفارشی می‌کرد که منطقی فکر کنید

و بهترین استدلال را به کار ببرید؛ ورد زبانش منطق و استدلال منطقی بود. شاید فکر کنیم که منطق و استدلال چه رابطه‌ای با ریاضیات دارد. اگر درست فکر کنیم، حتماً در می‌یابیم که اساس ریاضیات منطق و استدلال است و قوی‌ترین و دقیق‌ترین منطق‌ها و استدلال‌ها در دل ریاضیات جای دارند. خب این منطق و استدلال چیست و چگونه به کار گرفته می‌شود؟ هر وقت که ما با یک مسئلهٔ ریاضی مواجه می‌شویم، در اولین قدم پس از شناخت مسئله و خواسته‌هایش برای حل آن فکر می‌کنیم. فکر کردن چیست؟ تفکر و اندیشه کردن از ویژگی‌های انسان است و این تنها انسان است که می‌اندیشد و تفکر می‌کند. دیگر موجودات این توانایی را ندارند. ما هنگامی که فکر می‌کنیم، می‌خواهیم با معلومات و دانسته‌هایی که داریم، مجھولی را مشخص و معلوم کنیم. اما خود این فکر کردن فرایندی دارد که اگر در مسیر درست خود فرار نگیرد، نتیجه درستی از آن حاصل نمی‌شود. روش صحیح منطقی فکر کردن و استدلال صحیح داشتن، در آینده هر انسانی اهمیت فراوانی دارد. استدلال‌های نادرست در بسیاری مواقع به نتیجه‌های نادرست، و گمان‌های غلط منجر می‌شوند که تأثیرات هولناکی را در زندگی شخصی و جمعی در بی‌خواهند داشت و چه بسا مسیر پیشرفت و موفقیت را مسدود کنند. در حالی که استدلال‌های درست و منطقی، چه در زندگی و چه در ریاضیات، نتایج محکمی در روش آن را اثبات کرد. در روش اول با استفاده از قضیه‌های:

«مجموع زوایای داخلی هر مثلث در ۱۸۰ درجه است» و «مجموع دو زاویهٔ مکمل در ۱۸۰ درجه است» - که هر دو را قبل اثبات کرده بود - و در روش دوم که روشی مشاهده‌ای و تجربی بود آقای رسولی یک فعالیت مشخص کرد و گفت: «شما اگر هر زاویهٔ خارجی یک مثلث دلخواه را اندازه‌گیری کنید، آن زاویه

سلام
دستان
خوبیم در یادداشت
شمارهٔ قبل مجله گفتیم
که ریاضیات سخت نیست
و اگر بخواهیم می‌توانید به راحتی

آن را بفهمید و حتی مثل یک ریاضی دان
بیندیشید. لازمهٔ آن تمرین کردن و خوب

مشاهده کردن و یافتن ارتباط بین تک‌تک اجزایی است که مشاهده می‌کنیم. باید برای مشاهدات خود الگو و مدل بسازید و با فرمولی ثابت آن‌ها را توصیف کنید؛ همان‌کاری که ریاضی دانان می‌کنند. یادم هست، زمانی که دانش‌آموز سال اول رشتهٔ ریاضی فیزیک در دبیرستان بودم، روزی درس هندسه داشتیم. در متوسطه دوم، درس هندسه کتاب و معلم مجازی دارد. آن روز آقای رسولی، دبیر هندسه‌مان، حسابی تخته را سیاه کرده و مشغول اثبات این قضیه بود: «هر

زاویهٔ خارجی در هر مثلث برابر است با مجموع دو زاویهٔ داخلی غیر مجاورش.» بعد هم با دو روش آن را اثبات کرد. در روش اول با استفاده از قضیه‌های:

«مجموع زوایای داخلی هر مثلث در ۱۸۰ درجه است» و «مجموع دو زاویهٔ مکمل در ۱۸۰ درجه است» - که هر دو را قبل اثبات

کرده بود - و در روش دوم که روشی مشاهده‌ای و تجربی بود آقای رسولی یک فعالیت مشخص کرد و گفت: «شما اگر هر زاویهٔ خارجی یک مثلث دلخواه را اندازه‌گیری کنید، آن زاویه